

τάξεως τῶν ἀρωδῶν (araceae), ἢ τοῦ Διοσκορ. δρακοντία μικρά (2,196), ἀγριόχορτον δηλητηριώδες με καυλὸν ὀφιοειδῆ, ὅθεν τῆς βολβώδους αὐτοῦ ρίζης ἢ πάλαι χρῆσις ὡς φυλακτηρίου κατὰ τῶν ὄφεων. Πβ. ἀγριοκολοκασά, δρακοντιά. Συνών. βορβός, φιδόχορτο. [**]

ἀγριοκομάνος ὁ, ἀμάρτ. ἀγριουκομάνους Θεσσ. (Πήλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ ἀγνώστου β' συνθετ.

Ὁ μέγας σφήξ. [**]

ἀγριοκόμματο τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κομμάτι.

Ἡ ἐκ τῶν λίθων καὶ τῶν ἀγρίων χόρτων καθαρθεῖσα γῆ, ὅπως ὀργωθῇ καὶ μετατραπῇ εἰς ἀγρόν. Συνήθως ἐν τῷ πληθ.

ἀγριοκόμματος ἐπίθ. Πελοπν. (Λακων.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀγριοκόμματο.

Ὁ δυσχερὴς πρὸς ἀροτρίασιν, ἐπὶ ἀγροῦ: Χωράφι ἀγριοκόμματο.

ἀγριοκομπεᾶ ἡ, ἀμάρτ. ἀγριοκοπεᾶ Κεφαλλ. ἀγριουκοπεᾶ Θεσσ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ ἀμάρτ. οὐσ. κομπεᾶ.

Τὸ φυτὸν ἀγριοκαπνός, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοκονίδι τό, ἀμάρτ. ἀρκοκονίδιν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κονίδι. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀρκοκονίδιν πβ. ἄρκος παρὰ τὸ ἄγριος.

Πληθὺς κονίδων: Παροιμ. Ἀπὸ πάνω τέλι τέλι τδαὶ ποκάτω ἀρκοκονίδιν (ἐπὶ τῶν ἔξωθεν φαινομένων ἄλλως ἢ ὅ,τι ἀληθῶς εἶναι. Τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ἡ παροιμ. ἀπὸ τῶν γυναικῶν, αἵτινες κοσμοῦν τὴν κόμην αὐτῶν διὰ λαμπρῶν ταινιῶν ἀδιαφοροῦσαι περὶ τῆς καθαριότητος ἢ μὴ αὐτῆς. Πβ. ἀρχ. «ἐνδοθὶ τὴν Ἑκάβην, ἔκτοθι τὴν Ἑλένην»). Πβ. τὴν μεσν. «ἀτέξω ἐνὶ καλοκτένιστος καὶ μέσα γέμει ἄγριον (κῶδιξ ὠραῖον) κονίδιν». Ἰδ. ΝΠολίτ. Παροιμ. 1,22 καὶ ΣΔεινᾶκ. ἐν Ἀθηνᾶ 41 (1929) 68 κέξ. Συνών. παροιμ. «ἀπέξω κούκλα καὶ ἀπομέσα πανούκλα».

ἀγριοκόριτσο τό, κοιν. ἀγροκόριτσον Πόντ. (Κερασ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κορίτσι. Διὰ τὸ α' συνθετ. τοῦ τύπ. ἀγροκόριτσον πβ. ἄγρος παρὰ τὸ ἄγριος.

1) Δυσπρόσιτος, ἀκοινώνητος κόρη κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.): Τί ἀγριοκόριτσο ποῦ εἶναι! Ἀμα ἔρθη κάνεις ξένος 'ς τὸ σπίτι, κρύβεται κοιν. 2) Δυσήνιος, δυσπειθὴς κόρη κοιν.: Εἶναι ἓνα ἀγριοκόριτσο ποῦ δὲν ἀκούει οὔτε τὴ μάνα του.

ἀγριοκορομηλεᾶ ἡ, πολλαχ. ἀγριοκορομπηλεᾶ Πελοπν. (Βούρβουρ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κορομηλεᾶ.

1) Τὸ φυτὸν προύμνη ἢ ἀκανθώδης (prunus spinosa) τῆς τάξεως τῶν ἀμυγδαλωδῶν (amygdalaceae) με ἄβρωτον σχεδὸν τὸν καρπὸν, πιθανῶς ἢ τῶν ἀρχ. σποδιάς (Θεοφρ. Ἱστορ. φυτ. 3,6,4 καὶ Ἀθῆν. 2,50b). Πβ. ἀβραμυλεᾶ. 2) Ἡ ἀγριοβερικοκξά, ὁ ἰδ. 3) Ἡ

ἀγριοδαμασκηνεᾶ, προύμνη ἢ ἐμβολιαζομένη (prunus insititia) τῆς τάξεως τῶν ροδανθῶν (rosaceae). Συνών. ἀβραμυλεᾶ, ἀγριοαβραμυλεᾶ, ἀγριοδαμασκηνεᾶ, ἀγριοπουρνελλεᾶ, κορομηλεᾶ. [**]

ἀγριοκορόμηλο τό, πολλαχ. ἀγριουκορόμπλου Στερελλ. (Αἰτωλ.) Πληθ. ἀγριουκόρουμπλα Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κορόμηλο.

Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριοκορομηλεᾶς 1, ὁ ἰδ.: Μὴν τρώς ἀπ' αὐτὰ τ' ἀγριουκόρουμπλα Αἰτωλ. [**]

ἀγριοκοσσάρα ἡ, ἀμάρτ. ἀγριοκοσσάρα Πόντ. (Τραπ.) ἀγροκόσσαρος ὁ, Πόντ. (Χαλδ.) ἀγροκόσσαρον Πόντ. (Ἀμισ. Σάντ. Τραπ. Χαλδ.) ἀγροκόσσαρο Πόντ. (Ὀφ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κοσσάρα.

Ἡ ἀγριόκοττα, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν. Μεταφ. ἐπὶ τοῦ ἀπροσίτου καὶ ἀκοινωνήτου ἀνθρώπου: Φρ. Ἀούτος ἐθαρεῖς ἀγροκόσσαρον ἐν' (αὐτὸς νομίζεις, ὅτι εἶναι ἀγριόκοττα) Τραπ. [**]

ἀγριόκοττα ἡ, πολλαχ. ἀγριόκοττα Θράκ. (Ἀδριανούπ. Αἰν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κόττα. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Τὰ ἐξῆς πτηνὰ τῆς τάξεως τῶν ἀλεκτοροειδῶν (gallinaceae) 1) Τετράς βονασσία (tetras bonassia) τοῦ γένους τῶν τετραωνιδῶν (tetraonidae) ἐνθ' ἄν. Συνών. ἀγριοκοσσάρα, ἀγριόρνιθα, ἀτταγηνάρι, λιβαδοπέρδικα, πέρδικα, φραγκολίνα. 2) Φασιανὸς ὁ Κολχικὸς (phasianus Colchicus) ἐνιαχ. 3) Ὡτίς ἢ τέτραξ (otis tetra) ἐνιαχ. Συνών. ἀγριογαλλος 2. [**]

ἀγριοκούδελλος ὁ, ἀμάρτ. ἀρκοκούελ-λος Κύπρ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *ἀγριοκουδέλλα.

Ἡ σφόδρα ἀτίθασος προβατίνα.

ἀγριοκουκξά ἡ, πολλαχ. ἀγριουκουκξά Θεσσ. Λέσβ. ἀρκοκουδῶσα Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουκξά.

1) Εἶδη καὶ ποικιλίαι τῆς δημώδους οἰκογενείας τῶν ὀσπρίων τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae), ὁμοιόφυλλα πρὸς τὴν κουκξάν, ἄγρια ἢ καλλιεργούμενα α) Τοῦ γένους τοῦ βίκου (vicia) κύαμος τὸ βικίον, ἡτοι βίκος ὁ ἡμερος (vicia sativa) Ζάκ. Θεσσ. Κύπρ. Συνών. βίκος. β) Τοῦ γένους τοῦ θέρμου (lupinus) θέρμος ὁ στενόφυλλος (lupinus angustifolius) Λέσβ. γ) Τοῦ γένους τοῦ ἀστραγάλου (astragalus) ἀστράγαλος ὁ Λυσιτανικὸς (astragalus Lusitanicus) Πελοπν. (Λακων.) Συνών. ἀγριολούπινας 1 γ. 2) Ἀγρόστεμμα τὸ κοινὸν (agrostemma githago) τῆς τάξεως τῶν καρνοφυλλωδῶν (sileneae), ἢ τῶν ἀρχ. ἀγρία λυχνίς (ΠΓεννάδ. 12), ἀγριόχορτον τῶν σιτοφόρων ἀγρῶν με δηλητηριώδη τὰ σπέρματα Θεσσ. Θήρ. κ. ἀ. Πβ. ἀγριοκούκκι, ἀγριολούπινας. [**]

ἀγριοκούκκι τό, ἀγριοκόκκι Ζάκ. Κέρκ. Κεφαλλ. Πελοπν. (Καλάβρυτ.) ἀγριουκόκκ' Στερελλ. (Αἰτωλ. Λοκρ.) ἀγριοκούκκι Ἡπ. Πελοπν. (Λακων. Μεσσ.) κ. ἀ. ἀγριουκούκκ' Θεσσ. (Βελεστ. Λάρις.) ἀγριοκουκκί Πελοπν. (Καλάβρυτ. Λακων. Μεσσ.) ἀρκοκουδῶν Κύπρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουκκί. Τὸ ἄγριοκουκκί ἐτονίσθη κατὰ τὸ ἀπλοῦν κουκκί.

Εἶδη καὶ ποικιλίαι τῆς δημώδους οἰκογενείας τῶν σπρίων τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae)

1) Τὸ γένος τοῦ βίκου (vicia) βίκος ὁ στενόφυλλος (vicia angustifolia) πολλαχ. Συνών. ἀγριαρακᾶς 3.

2) Βίκος ὁ νόθος (vicia hybrida) ἑνιαχ. 3) Βίκος Ναρβώνιος (vicia Narbonensis) Ἡπ. Θεσσ. (Βελεστ. αἰ.) Πελοπν. (Λακων.) 4) Τοῦ γένους τοῦ λαθύρου (lathyrus) λάθυρος ὁ ἐτήσιος (lathyrus annuus) ἑνιαχ.

5) Τοῦ γένους τοῦ θέρμου (lupinus) θέρμος ὁ ἐτήσιος (lupinus annuus) ἑνιαχ.

Πβ. ἀγριοκουκκιά, ἀγριολούπινας. [**]

ἀγριοκουκκολαθούρι τό, ἀμάρτ. ἀγριοκουτσολάθ'ρι Ἡπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τῶν οὐσ. κουκκί καὶ λαθούρι.

Τὸ φυτὸν λάθυρος ἡ ἀφάκη (lathyrus aphaca) ὅμοιον πρὸς κουκκῆν. Συνών. ἀγριολαθούρι 1. Ἰδ. ΜΣτεφανίδ. ἐν Λεξικογρ. Ἀρχ. 6 (1923) 221. [**]

ἀγριοκουκκουναρξά ἡ, Πελοπν. (Ἀρκαδ.) — Λεξ. Περίδ. Βυζ. ἀγριοκουκκουναρξά Θράκ. (Ἀδριανούπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουκκουναρξά. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

Ἡ πεύκη.

ἀγριοκουκκούτσα ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουκκούτσα.

Τὸ φυτὸν ἀγριαγκινάρα 1 α, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριόκουκλος ὁ, Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κοῦκλος.

Πιθανῶς τὸ πτηνὸν ἀγριόγαλλος, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοκουμαρξά ἡ, πολλαχ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουμαρξά.

Τὸ ὅμοιον πρὸς κόμαρον δένδρον κυδωνίαστρον τὸ γνεφαλῶδες (cotoneaster tomentosa) τῆς τάξεως τῶν ροδωδῶν (rosaceae). [**]

ἀγριοκούμαρο τό, πολλαχ. ἀρξοκούμαρε Τσακων.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κούμαρο.

1) Ὁ καρπὸς τῆς ἀγριοκουμαρξᾶς, ὁ ἰδ., πολλαχ. καὶ Τσακων. 2) Κόμαρος ἡ ἀνδράχλη (arbutus andrachne) τῆς τάξεως τῶν ἐρεικωδῶν (ericaceae) Τσακων. Συνών. ἀντράκλα.

ἀγριοκούνελο τό, Εὐβ. (Πλατανιστ.) κ. ἀ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουνέλι.

1) Τὸ ζῷον ἄγριος κόνικλος ἄγν. τόπ. Ἀντίθ. ἡμεροκούνελο. 2) Τὸ ζῷον ἰκτίς (mustela foina). Συνών. κουνάβι. [**]

ἀγριοκουνούπι τό, Θήρ. ἀγριοκούνουπο ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,184.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουνούπι.

Τὸ ἐντομον ὀφίων ὁ κίτρινος (orphio luteus) τοῦ γένους τῶν ὀφιονωδῶν (orphioninae) τῆς τάξεως τῶν ὕμενοπτέρων. [**]

ἀγριόκουρας ὁ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κοῦρος.

Τὸ πτηνὸν ἀγριοκόκορας, ὁ ἰδ. Συνών. ἀγριοπετεινός.

ἀγριοκούρι τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριόκουρας.

Μικρὸς ἀγριοκόκορας 1, ὁ ἰδ.

ἀγριοκουρκί τό, Προπ. (Πάνορμ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀγριόκουρκος.

Ὁ μικρὸς ἀγριόκουρκος, ὁ ἰδ.

ἀγριόκουρκος ὁ, Προπ. (Πάνορμ.) ἀγριόκουρκα ἡ, Προπ. (Πάνορμ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κοῦρκος.

Ἀγριόγαλλος, ὁ ἰδ.

ἀγριοκουτσουνάδα ἡ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουτσουνάδα.

Ἀγριόχορτον τοῦ γένους τῆς καυκαλίδος (caucalis), καυκαλὶς ἡ παράλιος (caucalis maritima) τῆς τάξεως τῶν σκιαδανθῶν (umbelliferae). [**]

ἀγριοκουτσουνίδα ἡ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουτσουνίδα.

Ἀγριοκουτσουνάδα, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοκουτσουπεξά ἡ, Ἡπ. Κεφαλλ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουτσουπεξά.

1) Κερκὶς ἡ κερωνοειδὴς (cercis seliquastrum) τῆς τάξεως τῶν ψυχανθῶν (papilionaceae), δένδρον δασικόν, οὔτινος τὸ μὲν ξύλον χρησιμεύει εἰς κατασκευὴν ἀγγείων, οἱ τρυφεροὶ βλαστοὶ διατηροῦνται ἐν ἄλμῃ καὶ τὰ ἄνθη χρησιμεύουν εἰς παρασκευὴν σαλάτας. 2) Ἡ ἀγριοκερατξά, ὁ ἰδ. [**]

ἀγριοκουφίτης ὁ, Θήρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κουφίτης.

Τὸ φυτὸν καπνίτης ὁ πυκνανθής (fumaria densiflora) τῆς τάξεως τῶν καπνιτωδῶν (fumariaceae). [**]

ἀγριόκραμπο τό, Ζάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κραμπί.

Εἶδη τοῦ φυτοῦ κράμβης (brassica), οἷον κράμβη ἡ λαχανώδης (brassica oleracea), κράμβη ἡ Κρητικὴ (brassica Cretica). [**]

ἀγριοκρανεία ἡ, Ἡπ. ἀγριονκρανεία Ἡπ. (Ἀρτ.) ἀγριακρανεία Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἄγριος καὶ τοῦ οὐσ. κρανεία, παρ' ὁ καὶ ἀκρανεία.

Ὁ θάμνος κράνεια ἡ θήλεια (cornus sanguinea) τῆς τάξεως τῶν κρανειωδῶν (cornaceae) μὲ ἄβρωτον μικρὸν καρπὸν, ἐκ τοῦ σκληροῦ ξύλου τοῦ ὁποίου κατασκευάζονται γεωργικὰ ἐργαλεῖα καὶ μοχλοὶ θυρῶν ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Καὶ θὰ σὲ πάρω νὰ διαβῶ καὶ 'ς τὰ βουνὰ νὰ 'πάγω, νὰ κόψω ἀγριακρανεία μπεράτες γιὰ νὰ κάνω

Σωζόπ. Συνών. μαυροβεργξά, ροδόδεγτρο. [**]

